

NO EN TENEN GANES

Josep Vallverdú

Vaig ser a Tossa, a dinar, el 26 d'octubre. Al restaurant tenien una preciosa carta amb tot de banderetes indicatives dels idiomes del redactat : neerlandès, alemany, anglès, italià, francès, espanyol. No català.

Qui ens servia no va presentar cap excusa, davant la nostra pertinent observació ; va demanar-nos, en canvi : que no ho entenen ? La pacient explicació nostra subsegüent no va semblar afectar-lo. Tot allò de "primer els de casa" li lliscava per sobre .

M'hi he trobat en molts llocs : saben que, a més a més, és obligatori que tinguin la carta en català, més servilment dit, "també" en català. Però ells van només de cara als estrangers i als del país que ni reclamen ni protesten. Això, si no et topes amb gent del servei que no t'entén. A Blanes vam haver de traduir, finalment, el mot "forquilla" a un cambrer ; i a l'Estartit, un altre xicot va interpretar "cafè amb llet" com "cafè amb gel", i això fou el que ens presentà

Si no entenen el català és essencialment culpa dels patrons. Si no et poden oferir el menú en català, també...però també dels serveis d'inspecció. Es digui el que es vulgui, aquí no hi ha rigor, i la naturalització progressiva i ferma del castellà és un fet. Parlo dels serveis d'inspecció, perquè m'afiguro que aquest camp dels impressos i rètols en català hi entra. Perquè no sembli que faig referència exclusiva a la costa diré que a Alió (Alt Camp) en demanar, "també"(!) el menú en català i dir-nos que no el tenien van afegir, en el comble de la mofa : "si volen, els el traduirem". O sigui, que, a sobre, encara poden fer-hi barrila.